



Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvgensis Ecclesiæ, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, 1657

Statvta In Concilio Provinciali Coloniensi Per Dominvm Nicolavm De Cvsa
Cardinalem, Et Legatum de latere per Alemaniam, comprobante
Archiepiscopo Coloniensi Theoderico.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

suprascriptæ, & ipsarum aliqua aliis, qui tenent & tenuerunt regna, Provincias, civitates, terras, castra, sive alia bona, ut in alio infra scripto capitulo continetur, scilicet invasa, occupata, captas seu (ut

præfertur) detenta, non valeant in aliquo suffragari, quinimmo ad plenarie restituendum, reddendum, & ad alia faciendum, (ut in eodem capitulo continetur) pretinus sint adstricti.

RECEPTIO ET COMPROBATIO S T A T V T O R V M P R O V I N C I A L I V M N I C O L A I C V S A N I C A R D I N A L I S.

NICOLAVS, Dei gratia sanctæ Colonensis Ecclesiæ Archiepiscopus, Sacri Romani Imperii per Italiam Archicancellarius, Westphaliae & Angariae Dux, Apostolicæ Sedis Legatus, &c. Reverendo in Christo Patri, Domino Ioanni Episcopo Leodiensi, salutem in Domino.

Quia Reverendissimus in Christo Pater ac Dominus, D. NICOLAVS, titul. S. Petri ad Vincula Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis, ac per Alemaniam Apostolicæ Sedis Legatus, in Provinciali Concilio Colonensi per suam Paternitatem Reverendissimam ac Nos indicato ac convocato, pro Reformatione Ecclesiastici status, nonnullas Ordinationes & statuta condiderit, statuerit & ordinaverit, quarum & quorum omnium tenores de verbo ad verbum sequuntur, & sunt tales;

S T A T V T A

In Concilio Provinciali Colonensi

PER DOMINVM

N I C O L A V M

D E C V S A

C A R D I N A L E M,

Et Legatum de latere per Alemaniam,

comprobante Archiepiscopo
Coloniensi

T H E O D E R I C O.

NICOLAVS, miseratione Divina titul. S. Petri ad Vincula sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis, per Alemaniam & nonnulla alia Re-

gna ac Provincias, Apostolicæ Sedis Legatus, ad perpetuam rei memoriam.

Adspirante Divinæ Pietatis influxu, & vi-
gore Apostolici spiritus qui (teste Hieronymo) Petri Cathedram non deserit, se nunc ad pascendum Dominicanum gregem diligenter convertente, actum est, quod sanctissimus Do-
minus noster, Dominus Nicolaus Papa V, oculos ad hanc magnam Provinciam Coloniensem attollens, Nos, licet omnium sacri Collegii Cardinalium minimum, transmiserit, ut videamus, qualiter Vos, Fratres & Filii dilecti, in via Domini proficiatis. Hinc Deo gratias agamus, qui Nos ad divina mysteria iocunditatem collegit, ut mutuis consilii cuncta in melius dirigantur. Et, quoniam nunc adeftis, vos Reverendissime Domine Theoderice Archiepiscopo Colonensis, cum venerabili Capitulo, ac vestrorum Comprovincialium vices agentibus, venerabilibusque Abbatis, Propositis, Decanis, Canonicis, aliisque Religiōs & Devotis, doctisque Sacerdotibus & Magistris, numero copioso; tempus adesse credimus, ut nunc Deliberationum communium, per plures dies digeste factarum, fructuosa definitio subsequatur. Quæ ut clarior fiat, præmittendum arbitramur, Nos non velle, per ea quæ statuimus, Apostolicis aut Legatorum ejus, aut nostris antea factis Ordinationibus in aliquo detrahere, neque etiam Comprovincialium aut Synodalium Dicecsum statutis, laudabilibusque consuetudinibus quibuscumque (quæ per Nostra, statim promulganda, Decreta non corriguntur aut limitantur) derogare, nec etiam au-
toritati Apostolicæ Sedis aut ejus Legati, nec Metropolitani aut suorum Coepiscoporum Comprovincialium, nec Iuribus, Li-
bertatibus, Privilegiis ac exemptionibus, præ-
judicium fieri quovis modo: sed potius Ius
uniuersijslibet, quale habere dignoscitur,
salvum esse volumus. Ad aliqualem autem
Eccle-

Ecclesiastici status Reformationem, quo usque Deus majori obseruantiae commodius tempus concederit, Nos Nicolaus Cardinalis, Legatus &c. supradictus, huic sacro Provinciali Concilio, auctoritate sanctissimi Domini Nostrri Nicolai Papae V, praesidentes, de expresso Reverendissimi in Christo Patris ac Domini nostri, Domini Theoderici Archiepiscopi praescripti, Nobis confidentis, ac sui venerabilis Capituli omniumque Comprovincialium consensu, universaque Synodo concorditer approbante, statuimus & ordinamus ut sequitur;

*Tertio
queque
anno Con-
cilium
Provin-
ciiale cele-
brandum.*

IMprimis, quod de cetero, de triennio in triennium, servetur Concilium Provinciale in sancta Civitate Colonensi, statim post Octavas Dominicæ Resurrectionis, in forma & sub poenis Iuris communis, cum Litanis & solemnitatibus nunc adhibitis, seu alias congruentibus; videlicet, quod dicatur Misa, legantur Litaniae, & fiat sermo exhortationis.

*Concilia
Episcopali-*

Item, quod singulis annis, in Diocesisibus Suffraganeorum comprovincialium, serventur Concilia Episcopalia seu Synodalia per ipsos Suffraganeos, seu illos ad quos de antiqua consuetudine spectat; in quibus corrigenda corriganter juxta Canonum & Statutorum continentiam.

*Liber S.
Thome de
Articulis
fidei &
Sacra-
mentis.*

Insuper, laudamus, & legi mandamus in Synodis Diocesanorum, libellum sancti Thomae de Aquino, de Articulis Fidei & Sacramentis Ecclesie: quodque præcipiat Curatis, ut Partem, quæ est de Sacramentis, habeant & studeant diligenter.

*Statuta
Engilber-*

Item, volumus & mandamus, quod Statuta Provincialia bonæ memorie Engilberti seu Henrici Archiepiscoporum Colonensium, cum additionibus aliorum subsequentium, tam Romanorum quam comprovincialium Pontificum, circa tuitionem Ecclesiastice libertatis, & non aliæ, innoventur, publicentur crebrius, & districte serventur.

Item, quod Iudei intra decem menses & ab eo tempore in antea per totam Provinciam Colonensem deferant signum, videlicet circulum de filis croceis in veste extrinseca ante pectoralia; & hoc, quo ad masculos: quodque feminæ deferant duas rigas blauii coloris in peplis earundem, ad instar Iudeorum in urbe Romana: & quod nihilominus servetur Decretalis, Post miserabilem, extra de Vtiris; ad quæ omnino compellantur, tam per Ecclesiasticam quam secularem potestatem.

*Visitatio
imponitur
Theoderico.*

Item, circa ingressum ad Beneficia & Ordines, ac permutationem Beneficiorum, atque residencias Curatorum, statuimus, iura & statuta Provincialia & Episcopalia observari, ac in proxima Visitatione, quam fieri mandamus, corrigenda, absque dissimulacione corrigi & emendari.

Insuper, ad Reformationem moris Ecclesiastici status, ordinamus & statuimus, quod Presbyteri, Diaconi, Subdiaconi, & alii, in minoribus Ordinibus constituti, de cetero tonsuram deferant Clericalem atque crines longos, & tamen sic detonos quod auribus patentibus incedant; ita quod status & gradus cuiuslibet eorundem discerni commode possint & valeant; &, quod vestes deferant competenter longas, decentes & honestas, in lateribus clausas, juxta morem & consuetudinem Diocesium seu locorum.

Item, ut singuli Diocesani provideant in suis Diocesisibus, ne de cetero Dominicis & Festis diebus, ad honorem Dei indictis, mercatus rerum vendibilium, quæ ad usum quotidiani vietus necessaria non existunt, quomodolibet fiat, nisi in casibus permisso à jure, & præsertim juxta determinationem sancti Thomæ de Aquino supradicti.

Item, abusum Quæstuariorum, qui quotidie excrevit, reprimendo, mandamus & præcipimus, ne de cetero admittantur, nisi juxta formam juris communis & tenorem statutorum Synodalium Diocesium prædictarum.

Item, prohibemus, ne de cetero autoritate quacunque erigantur, admittantur, vel confirmant aliquæ novæ Congregationes virorum aut mulierum, etiam in communi vita vivere adspirantium, nisi aliquam Regulam, per Secdem Apostolicam approbatam, expresse profiteantur seu acceptent. Mandamus præterea, talibus Congregationibus, jam forsan existentibus, nisi sic qualificatis, omnem favorem subtrahi, nec eisdem aliquo privilegio vel induito de cetero communiri debere; offerentes nihilominus Congregationibus qualificatis suprà tactis favorem & auxilium.

Item statuimus, ne de cetero quacunque autoritate admittantur aliquæ novæ Fraternitates, ex quibus verisimiliter detrahi possit Religioni & juribus Ecclesiarum; quodque nullæ indulgentiae talibus concedantur.

Item statuimus, quod, quicunque Clericus Beneficiatus, vel in sacris Ordinibus constitutus, qui post hujusmodi Constitutionis notitiam (quam habere præsumatur post duos menses a tempore publicationis, quæ inferius fieri mandatur,) fuerit publicus Concubinarius, in crimine hujusmodi perseverando, a perceptione fructuum Beneficiorum suorum, trium mensium spatio, fit ipso facto suspensus: quos Superior, ad quem id alias immediate spectat, ad Fabricam vel aliam evidentem Ecclesiarum utilitatem, ex quibus hi fructus percipiuntur, convertat: quodque, si Superior, ad quem id spectat, viderit, Concubinarii illum metu prædictæ suspensionis fructuum non retrahiri, tunc, antequam ad ulteriores Iuris poenas, eidem infligendas, procedatur, eundem tamen publicum Concubinarii Canonice

nonice moneat & aviset, quod, nisi intra terminum tunc sibi præfigendum cesseret, ad dictas pœnas se processurum. Et nihilominus hi publici Concubinarii, post hujusmodi suspensionem ac monitionem & processum, usquequo cum ipsis per suos Superiores post ipsarum Concubinarum dimissionem, manifestamque vitæ emendationem, fuerit dispensatum, ad fulceptionem novi tituli quorumcunque Beneficiorum aut Officiorum, honoris seu dignitatis Ecclesiasticorum, sint inhabiles. Quod si post dispensationem reciduo vomitu ad hujusmodi Concubinatum redierint, sine spe alicuius Dispensationis, ad prædicta prorsus inhabiles existant. Quod si hi, ad quos talium correctio pertinet, ipsos (ut prædictum est) punire neglexerint, eorum Superiores tam in ipsis de neglectu, quam in illos pro Concubinatu, modis omnibus digna punitione animadvertant. Publici autem intelligendi sunt non solum hi, quorum Concubinatus per sententiam, aut confessionem in jure factam, seu per rei evidentiam, quæ nulla posset tergiversatione celari, notorius est; sed, qui mulierem, de incontinentia suspectam & infamam tam, tenet, ac per Superiorum suum admonitus, ipsam cum effectu non dimittit. Clerici vero in Sacris non Beneficiati, ubi Beneficiati caderent in suspensionem fructuum, cadent similiter in suspensionem ab ingressu Ecclesiæ: & contra eos procedatur ad graviores pœnas, etiam mulctas.

Item statuimus, quod nullus Officialis seu Iudex, in aliquo loco Interdictum Ecclesiasticum ponat simpliciter vel ad tempus pro pecuniario debito juxta Constitutionem Bonificii Papæ Octavi, quæ incipit, Provide &c. nisi pro debito Ecclesiæ, vel Beneficio Ecclesiastico, similiter nisi in Rescripto Apostolico aliud expresse contineatur. In quo liquidem Interdicto Ecclesiastico, & cœtu à Divinis, volumus, Ius commune atque Statuta tam Provincialia quam Synodalia servari. Nolumus tamen per hoc secludere, quin, si Iudices seculares aut domini temporales in subsidium fuerint requisiti, ad compellendum excommunicatos redire ad gremium sanctæ Matris Ecclesiæ, & propter eorum inobedientiam fuerint excommunicati, & in ea Excommunicationis sententia per annum rebelliter insoulderint, tum adversus ipsos Iudices seu dominos tales procedi possit ad Interdictum Ecclesiasticum & cessationem à Divinis.

Item pro Reformatione Monasteriorum & Religiosarum personarum, statuimus atque districtus præcipimus, quod desuper Ordinarii diligenter invigilent, ipsosque Religiosos utriusque sexus, juxta tenorem Iuris communis & statutorum Synodarium suorum, ad observantiam vitæ regularis constringant.

*Publici
Concubinarii.*

Item, attendentes, Apostolicam Sedem fratribus mendicantibus privilegia in ædificationem Ecclesiæ concessisse, & ob hoc in Clem. Dudum &c. fratres præsentandos Episcopo, & per eum ad audienciam confessionis admittendos, vult esse idoneos & probata vita: & quia Episcopi, ad quos voto solemnè spectat, curam gregis eorum habere, admonitos esse convenient, ne admittant alios, quam ut Clementina illa habet, qualificatos; ita quod eis constet per facti evidentiam, aut testimonio bonorum hominum, eos dignos esse, quibus sibi creditas animas absolvendi claves committant: Hinc ad finem, ut Fratres ipsi Religionis suæ observantiam citius adaugeant seu acceptent, intentionis Nostræ existit, quod quicunque Episcopus Suffraganeus Fratribus Ordinis mendicantium cum omni charitate Regularem observantiam persuadeat, offerendo ad hoc omnem gratiam & benevolentiam, cum combinatione, nisi intra competens tempus, eis per quemlibet Episcopum præfigendum, per facti evidentiam, regularem vitam secundum professionem ipsorum servare incepint & continuaverint, quod tunc post lapsum terminum eos tales inidoneos minus probata vitæ, ad audienciam confessionum, prædicaciones & petitiones, ac alios actus legitimos, non admittat. Episcopi etiam non patientur, Fratres in Terminis longiores moras trahere: sed operam dent, ut, petitione peracta, ad suos Conventus redeant, nisi, eos in audiendis confessionibus, & prædicatione Verbi Dei, diutius morari in aliquo loco debere, judicaverit.

Item statuimus & ordinamus, quod Visitations fiant, prout de Iure præcipitur; &, si Ordinarii, in Visitacionibus suarum Diocesiū vel alias, reperiant concursum populi ad alias Imagines, cognoverintque informatione summaria recepta, populum amplius ad dispositionem figuræ talis Imaginis, quam salva fide expediat, inclinari, quod tunc Imaginem tollant, & alias omnino provideant, ne Idolatriam committant. Similiter, si Hostia transformetur in cruentam carnem, seu in Sanguinem apparentem, occultetur penitus & omnino juxta traditionem Iuris, nec populo quomodolibet publicetur seu ostendatur, ne seducatur; & quæstarius accusatus populo prohibeatur.

Item ad majorem honorem sanctissimi Sacramenti, statuimus, quod deinceps ipsum sanctissimum Sacramentum nullatenus visitabiliter in quibuscumque Monstrantiis ponatur aut deferatur, nisi in sanctissimo Festo Corporis Christi cum suis Octavis, & extra hujusmodi Festa cum suis Octavis semel in anno, in qualibet Civitate aut oppido seu Parochia, vel ex singulare induito Ordinarii, aut alias pro pace vel alia necessitate

im-

imminente, ex indispositione, Rempublicam prægravante; & tunc cum summa reverentia atque devotione: in præmissis tamen, laudabilibus consuetudinibus hujus Metropoliticæ, & Cathedralium Ecclesiarum Saffraganeorum ejusdem, semper salvis.

Item, cum natura quotidie novas deproportionat edere formas, & omnia subjacent mutationi; reservamus Provinciali Synodo proximæ & sequenti, liberam & absolutam potestatem, superius statuta, ordinata, & per Nos præcepta, emendandi, corrugandi, reformandi & commutandi, prout juxta malitiam atque qualitatem temporis & subditorum Provinciæ Colonensis, videbitur expedire.

Cæterum, exprefse permittimus Metropolitano & Ordinariis Provinciæ & Diœcesis prædictarum, ac unicuique Ordinario, beneficium absolutionis à pœnis & censuris quibuscumque, tam in præmissis hujus sanctæ Synodi, quam aliis Provincialibus & Synodali bus statutis, contentis & comprehensis, exceptis Apostolicæ Sedi de jure reservatis.

Item, volumus & mandamus, quod per Ordinarios locorum intra mensem omnia suprascripta, per Diœceses singulorum publicentur. Statuimusque insuper & declaramus, quod omnia prædicta Capitula cum suis pœnis, ligent à tempore publicationis Comprovincialium, intra duos menses immediate sequentes, atque per eos ad quos spectat, post publicationem in delinquentes executioni demandari.

Item, in robur omnium, decernimus super his opportunas literas, quas tam Nostro quam Reverendissimi Domini Archiepiscopi figillo volumus communiri.

Aliarum vero literarum, de quibus supra fit mentio, tenores, de verbo ad verbum sequuntur; & sunt tales; videlicet:

Vt Monasticæ personæ, tam exemptæ quam non exemptæ, Regularem vitam, juxta Regulam Ordinis quem professæ sunt, vivant: alioquin sint inhabiles & ineligibles, &c.

NICOLAVS, miseratione Divina tituli S. Petri ad Vincula Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis, per Alemaniam & nonnulla alia regna & Provincias Apostolicæ Sedis Legatus, Reverendissimo ac Reverendis in Christo Patribus Dominis, Theoderico Archiepiscopo Coloniensi, ac universis Episcopis per Provinciam Colonensem constitutus, Salutem in Domino sempiternam. Quoniam Sanctissimus Dominus noster, Dominus Nicolaus, Divina Providentia Papa Quintus, curam habens, ut Universalis Ecclesia, sibi commissa, in suis membris, per orbem diffusis, salubriter gubernetur, Nos ad hanc Colonensem, quemadmodum & ad nonnullas alias Alemanicæ Nationis Provincias, pro communi animarum salute procuranda, transmisit, plurimas ad id oportunas Nobis tribuens facultates: Nos, considerantes, ad honorem Dei, animarum ipsarum salutem, ac populi Christiani gratam consolationem tendere, si omni studio & diligentia procuraverimus, quod personæ Religiosæ, quamcunque Regulam, per Sedem Apostolicam approbatam, tacite vel expresse professæ, secundum Regulam hujusmodi Religionis suæ vivant, & Deo Altissimo reddant vota sua: considerantes etiam, quomodo ob hanc causam eisdem Religiosis personis, ut, in obseruantia Regulari, omnipotenti Deo eò liberius & quietius servire possint & debeant, ab Apostolica Sede plurima Privilegia & indulta multa concessa, pluresque Parochiales Ecclesiæ cum earum fructibus, redditibus & proventibus, illis unitæ & incorporatae existunt: quarum quidem Religiosarum personarum nonnullæ, tantis ingratae beneficiis, salutem suam miserabiliter negligentes, dictarum Religionum suarum Regulas & statuta observare non curant; quinimo temerarie contradicunt, in grave animarum suarum periculum, & scandalum Religionum: quapropter, nisi mores illi pravos & dissolutam vitam abjeccerint, ac ad cor redierint, opera priorum Patrum, in quorum locum successerant, devote adimplendo, Privilegia ac indulta atque Ecclesiæ prædictas iuste merentur amittere, quorum, si in pertinacia seu incorrigibiles perseverare prælumpferint, nequaquam poterunt esse digni. Hinc est, quod Nos, autoritate Apostolica, qua in hac parte fungimur, omnibus & singulis personis Religiosis Monasteriorum quorumcunque, tam virorum quam mulierum, per Civitatem, Diœcesin & Provinciam Colonensem ubilibet constitutis, exemptis & non exemptis, sub poena amisionis & revocationis omnium & singulorum privilegiorum, indultorum & unionum prædictorum, eis & eorum Monasteriis quacunque etiam Apostolica autoritate concessorum & factorum, districte præcipiendo mandamus, quatenus intra unum annum à die Datae præsentium computandum, Regularem vitam juxta Regulas & Statuta Ordinis, quem (ut præmittitur) professæ sunt, effectualiter observare incipient, & sic inceptam, fideliter continuare studeant, ut tenentur. Eadem quoque autoritate ordinamus, decernimus & declaramus, omnes & singulas personas Religiosas prædictas, per Civitatem, Diœcesin & Provinciam Colonensem ubilibet constitutas, quæ intra dictum annum Regularis vita observantiam animo continuandi effectualiter non inceperint, post lapsum ejusdem anni, in

antea

antea ad quamcunque dignitatem fore inhabiles ac ineligibiles ; quodque post lapsum duorum annorum , à Data præsentium numerandorum , nulla talium personarum Religiosarum , nisi prius faltem per annum integrum , immediate precedentem , Regularem tenuerit observantiam , ad quamcunque dignitatem eligibilis existat . Mandantes insuper Vobis , Reverendissimo ac Reverendis Patribus Dominis , Archiepiscopo & Episcopis præfatis , ac omnibus aliis & singulis , ad quos de Iure , consuetudine vel privilegio , Electionum & personarum ac Monasteriorum prælatorum confirmatio pertinet , ne , contra ordinationem , decretum ac declarationem Nostras hujusmodi veniendo , ullam electionem de persona (ut præfertur) inhabili , pro tempore factam , quovis modo confirmaretis , seu confirmare attentatis , sive presumant . Quod si fecus feceritis aut fecerint , Confirmationes easdem simili autoritate Apostolica ex nunc prout ex tunc , & ex tunc prout ex nunc , decernimus irritas & inanes , nulliusque exilere roboris vel momenti . Et , si forsan intra ipsum primum annum , à Data præsentium computandum , casus vacationis aliquius Dignitatis occurrit , ad quam persona eligeretur quæ in Observantia Regulari sui Ordinis antea non sterisset per annum , aut vitam Regularem hujusmodi nondum incipisset servare , circa illam confirmator agere poterit , prout de Iuris communis dispositione fuerit faciendum .

Vt igitur hæc Nostra sancta Ordinatio & charitativa Admonitio , ad omnium , quorum interest , intererit , vel in futurum interesse poterit , publicam deducatur notitiam ; Vobis , Reverendissimo Patri , Domino Archiepiscopo , ac etiam Episcopis præfatis , firmiter præcipimus & mandamus , quatenus has Nostras literas , & in eis contenta , per vestras Provinciam & Diœceses , & ubicunque opus esse judicaveritis , intra unius mensis spatium à tempore receptionis præsentium , insinuare ac publicare curetis , & ea , quantum ad Vos spectat , observetis , ac ab aliis omnibus , quorum interest , faciatis inviolabiliter observari . Datum Coloniae , sub Nostro sigillo , die tertia mensis Martii , anno à Nativitate Domini Millesimo quadrageentesimo quinquagesimo secundo ; Pontificatus sanctissimi in Christo Patris & Domini nostri , D . Nicolai Divina Providentia Papæ quinti , anno quinto .

Autoritate Apostolica præcipitur , ut per Provinciam Colonensem , Dominicis diebus , ad finem Collectarum Missæ , oretur nominatim pro Papa & Antistite loci .

NICOLAVS miseratione Divina titulo S. Petri ad Vincula Sacrosancta Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis , per Alemaniam & nonnulla alia Regna ac Provincias Apostolicæ Sedis Legatus , universis & singulis , ad quorum noticiam præsentes Nostræ Literæ pervenerint , Salutem in Domino sempiternam . Quoniam dignum esse digneatur , ut , qui in sanctorum Patrum vestigiis , quoad fidem , ambulamus , eorumdem etiam , quantum ex Alto conceditur , facias observantias imitemur ; Apostolus autem ^{I Tim. 2.} Paulus , sciens , subditorum salutem in Deo accepto Præsule plurimum conservari , præcepit , pro Reectoribus & sublimibus indefinenter preces effundi ; sicut etiam legimus in Apostolorum Actibus , Ecclesiam sine intermissione pro beatissimo Apostolorum Principe Petro orasse : unde extat constitutum , Romani Pontificis nomen inter sacra debere recitari :

hoc enim sancti Patres , universalis Ecclesiæ unitati perutile arbitrati sunt : verum , sicut Romanus Pontifex universalis Ecclesia Catholica curam habet , ita in sollicitudinis partem singuli Episcopi vocati noscuntur : quare etiam convenit , in singulorum Diœcesibus pro Pontificibus singulis orationes effundi : Hoc quidem pro unitatis Ecclesia universalis & Diœcesis cuiuscunq[ue] conservatione judicamus convenire . Idcirco , sacro Colonensis Provinciali Concilio , cui autoritate sanctissimi Domini nostri , Domini Nicolai Divina Providentia Papæ quinti , præsidemus , concorditer approbante , ordinamus , quod ex nunc in antea Sacerdos quilibet dictæ Provinciæ , singulis diebus Dominicis , dum celebraverit , ad finem Collectarum , tam in principio quam in ultimo Missæ , adjicere debeat Orationem , quæ sequitur : & Famulos tuos N. Papam , & N. Antistitem nostrum , una cum universalia Ecclesia Catholica , ab omni adversitate custodi . Per Dominum , &c . & , ut in Colonensi Diœcesi sanctissimus Dominus noster , Dominus Nicolaus Papa quintus , ac Theodericus nunc Antistes , sic & ipsorum Successores , in præscripta Oratione nominandi sunt . Ut autem omnis Sacerdos , Ordinationem Nostram hujusmodi observans , spiritualis thelauri se gaudeat munere refectum ; cui liber Sacerdoti , pro qualibet die Dominicæ , qua dictam Orationem Collectis ipsis adjunxerit , ut præfertur , Quinquaginta Dies de injunctis sibi Pœnitentiis , autoritate Legationis nostræ qua fungimur , mifse-

misericorditer in Domino relaxamus. Volumus etiam & præcipimus, ordinationem & concessionem Nostras hujusmodi per totam Colonensem Diœcœsim, tam Regularibus quam Secularibus, exemptis & non exemptis Presbyteris, per Officialem Diœcœsis ejusdem diligenter publicari. Datum Coloniæ, sub Nostro sigillo, die tertia mensis Martii, Anno à Nativitate Domini millesimo quadragesimo secundo, Pontificatus sanctissimi in Christo Patris & Domini nostri, Domini Nicolai, Divina providentia Pape quinti, anno quinto.

Statuta Conradi & Sifridi Archiepiscoporum, de Regulari Observantia, autoritate Apostolica confirmantur, declarantur, & ad Exemptos quorumcumque Ordinum extenduntur.

NICOLAVS, miseratione Divina titul. S. Petri ad Vincula Sacrosanctæ Romanæ Ecclesia Presbyter Cardinalis, per Alemaniam & nonnulla alia Regna & Provincias Apostolicas Sedis Legatus. Quoniam Religioses multum à viis Prædecessorum hoc tempore adeo declinaverunt, quod in plerisque Monasteriis non solum Monastica vita, sed & Regularum scientia periisse dinoscitur: quæ cum in statutis Provincialibus Conradi, & Synodalibus Sifridi, summarie annotentur, & præcipiantur sub Excommunicationis latæ sententiæ pœna observari, sitque per Nos Synodo approbante statutum, Religiosas personas reformari debere per Ordinarios secundum Iuris & statutorum Synodaliū formas: Hinc, ut in Religiosorum notitiam Ordinatio Conciliorum præfatorum Archipræsulum deducatur, Statuta illa de Religiosis, Apostolica autoritate innovamus: quorum tenor ex Synodalibus Decretis Sifridi cap. vii sequitur & est talis:

Statuimus, ut nullus Monachus aut Monialis Claustrum suum exeat, per Civitates, villas vel oppida discurrent, aut in villa, Monasterio adjacente, comedendo; nisi ex causa rationabili & urgente; & id tunc fiat cum sui Prelati vel Prælatæ licentia. Quam licentiam volumus ut Prælatus vel Prælata non dent, nisi causâ examinatâ, quod sit evidens, & non possit sine scandalo denegari. Item in Oratorio, Refectorio & Dormitorio per Monachos continuum semper silentium servetur. In Claustro vero illis horis servent silentium, quibus Observantia præcipit Regularis. In Refectorio omnes comedant, & non carnes, nisi in Infirmitaria. Vna sit omnibus coquina & communis cibus, nisi de licentia Abbatis vel Prioris, & ex causa. Speciales Cameras & comediones ibidem distinctius inhibemus.

Omnis in communi Dormitorio dormiant, nisi debiles fuerint vel infirmi. Divinum Officium, secundum Regulam beati Benedicti vel Augustini, & institutiones Sanctorum Patrum, celebrent. Item sub pœna Excommunicationis latæ sententiæ præcipimus, ut omnes Religiosi, & præcipue Sanctimoniales, habitum, peplum & velum secundum Regulam ferant, ubique fuerint constituti. Cappas, Manicas, Tunicas, phalas, indumenta, Tabardos, Calceos vel Caligas non ferant, nisi beati Benedicti & beati Augustini Regulæ congruentes. Quod propter abusum, qui his temporibus in talibus inolevit, sub pœna Excommunicationis latæ sententiæ præcipimus ab omnibus tam Monachis quam Monialibus firmiter observari. Propria non habeant, nec pecuniam, nisi cui hoc committitur ratione Officii vel Administrationis, sibi commissa per Abbatem. Item Officia vel Administrationes habentes, contractus non ineant, locationes quarumcumque rerum mobilium vel immobilium non faciant: mutuum aliquatenus non recipiant à quoconque, præter scitum Abbatis & Conventus. Et si contra fecerint, sciant, contractum hujusmodi non tenere, & se sententiam Excommunicationis, in ipso in hoc casu à Nobis latam in his scriptis, incurrisse. Et hæc eadem extendi volumus ad Prælatos & Canonicos Regulares ac Præmonstratenses, & alios quoslibet Religiosos. Item Abbatibus & Prioribus districte præcipimus, ut omnia & singula, quæ ad Regulam & Ordinem pertinent, faciant ab omnibus & singulis inviolabiliter observari, cum appositione pœnæ quæ in Regula continetur; rebelles vero & incorrigibiles ad Nos deferentes, ut ipsum per Nos rebellio compescatur. Item statuimus, ut secundum statutum Concilii generalis, Domini Innocentii Papæ Terti, per Abbes, Priors, Præpositos Ordinis sancti Benedicti Nostræ Civitatis & Diœcœsis, de triennio in triennium, commune Capitulum obseretur. Cujus Concilii tenorem volumus ut singuli habeant; ut sciant, qualiter hujusmodi Capitulum servare teneantur. Et, quia hujusmodi statutum est negligenter servatum, lieet Dominus Conradus, Prædecessor Noster antedictus, hoc mandaverit, Nos pœnam adjicimus, & non servantes excommunicamus in his scriptis. *Vsq[ue] h[ic] verba Statuti.*

Nos autem, pro clariori intellectu ejusdem, volumus Excommunicationis pœnas intelligi, in eas personas Religiosas ferri, quæ aut communem vitam, aut paupertatem, modo quo supra præcipitur, aut obedientiam, aut stabilitatem in Monasterio, nisi licentia interveniat, aut quæ habitum Religionis non deferrunt, aut administrando sua autoritate contractus faciunt, cujuscumque etiam Religionis fue-

fuerint. Et, quoniam nonnullae reperiuntur Religiones, post Constitutionem dictam exortæ & exemptæ, & quæ, licet sint de Provincia Colonienfi, se comprehendunt non putant, & periculosa Censuram parvi pendunt: Hinc Nos Apostolica autoritate decernimus, Statutum illud, in jam dictis per Nos casibus, cum sua poena, ad omnes & singulas Religiones, tam exemptas quam non exemptas, etiam Clericatenses, ubilibet per Provinciam constitutos, extendi; ita tamen, quod non nisi anno revoluto poena locum sibi vendicet. Præcipimus igitur omnibus Religiosis personis, exemptis & non exemptis, per Provinciam Constitutis, ut quanto citius ad Reformationem se adaptent, illam recipiant & continent. Quod si intra annum non fecerint, eo ipso in penam statuti prælibati, & alias Iuris & Regularum suarum penas, se sciant incidisse.

Per hanc tamen annalem poenæ suspensiōnem, non credant secum dispensatum, quo minus ad votorum suorum oblervantiam, sub poena peccati mortalis, semper sint adstricti. Datum Coloniae sub Nostro sigillo, die octavo mensis Martii, anno à Nativitate Domini millesimo quadringentesimo quinquagesimo secundo, Pontificatus sanctissimi in Christo Patris & Domini nostri, Domini Nicolai, Divina Providentia Papa quinti, anno quinto.

Quocirca vestræ Fraternitati omnia & singula, sic, ut præmititur, facta, statuta & ordinata, insinuamus, publicamus, & notificamus, per præsentes.

Datum in Civitate Nostra Colonensi, Nostro sub sigillo, præsentibus appenso, anno Domini M CCCC LIX, die nona mensis Martii.

*Continuac.
hic D.
Theodorius
cuss inter-
sedlam
paulo am-
sum ad
Episcopum
Leodiensem.
Epifolam.*

C A N O N E S

CONCILII PROVINCIALIS

COLONIENSIS,

Celebrati Anno M D XXXXVII.

I N D E X T I T U L O R V M

Principalium ac Capitulorum.

P A R S I.

DE MVNERE EPISCOPALI.

Officium Episcopi, post verbi prædicacionem, consistit potissimum in impositione manuum, & visitatione Ecclesiastiarum.

De impositione manuum, quæ est Ordinum Ecclesiasticorum collatio, ac institutio ministrorum. Cap. 1
Ad certum titulum, Ecclesiæ Ministros Canonice deligendos ordinandosque. 2
Manum nemini cito imponendam. 3
Humani affectus, & venalitas in Beneficiis Ecclesiasticis, execrabilis. 4
Beneficia Ecclesiastica, priusquam videntur, nemini promittenda. 5
Dignis tantum Beneficia esse conferenda. 6
Idoneos tantum in Prælatos eligendos esse. 7

In eligendo aetas, mores, literatura, & sacer Ordine, spectandæ.	8
Elecionem sinceram esse oportere.	9
In confirmatione Electionis, que expendenda.	10
Per Patronos, idoneos presentari oportere.	11
Quid incumbat Archidiaconis.	12
Aliquot abusus Officialium inter visitandum corrigendi.	13
Omnes, qui de Beneficiis disponunt, sui officii admonendi.	14
Moderatio, Patronos Laicos respiciens.	15
De Officio Vicariorum in Pontificalibus.	16
Quid Episcopis potissimum curandum sit.	17
De aetate Ordinandorum.	18
Testimonium vitæ ac doctrinæ, per initiandos sacris, exhibendum.	19
De eruditione Ordinandorum inquirendum.	20
Videndum, quo affectu ad Ordines accedatur.	21
Quanto temporis spatio ante majorum Ordinum receptionem, initiandi se presentare debeant.	
Item & quid initiandi tum secum allaturi sint.	22
Quale testimonium afferendum.	23
Die Mercurii, proxima ante susceptionem Ordinum, examinandi, qui initiantur sacris.	24
Neminem ab examinatione immunem esse oportere.	
Cuius	25